

Fra: Arnekleiv, Gaute [Gaute.Arnekleiv@fmst.no]

Sendt: 12. desember 2005 09:50

Til: Postmottaket

Emne: Høring - Forskrift om skogfond mv.

Uttalelse fra Sør-Trøndelag ble behandlet av fylkeslandbruksstyret den 09.12.05 og følger vedlagt.

Med hilsen

Gaute Arnekleiv

rådgiver

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

avd. for landbruk- og bygdeutvikling

tlf: 73 19 92 85 / mob: 913 09 509

fax: 73 19 90 66

e-post: gar@fmst.no

Web: <http://www.fylkesmannen.no/ST>

Høring – Ny forskrift om skogfond mv.

OPPLYSNINGER:

Fra landbruks- og matdepartementet er det oversendt høringsutkast til ”Ny forskrift om skogfond mv.” med høringsfrist 12.12.05. Forskriften er hjemlet i Lov om skogbruk (skogbrukslova) fastsatt den 27.05.2005

Utkastet medfører sammenslåing av følgende forskrifter:

1. Forskrift om forvaltning og bruk av rentene av skogavgiften (rentemidlene), fastsatt 15. februar 1994.
2. Forskrift om forvaltning og bruk av renter av skogavgiften som trekkes inn til Landbruksdepartementet (sentralt inntrukne rentemidler), fastsatt 18. februar 1994.
3. Forskrift om bruk m.v. av skogavgift, fastsatt 20. april 1994.
4. Forskrift om innbetaling av skogavgift og måling av skogsvirke m.v., fastsatt 12. juni 1995.
5. Forskrift om skogavgift for XXX, fastsettes årlig

Forskriftsutkastet har følgende inndeling:

- Kap.1. Innledende bestemmelser
- Kap.2. Innbetaling til skogfond og oppgaveplikt mv.
- Kap.3. Bruk av skogfondsmidler mv.
- Kap.4. Renter av skogfond
- Kap.5. Avsluttende bestemmelser

I forbindelse med ny skogbrukslov endres navnet på skogavgiften til skogfond.

Skogfond er en tvungen fondsavsetning som skal gi skogeier et bedre grunnlag for å finansiere tiltak med sikte på en bærekraftig forvaltning av skogressursene. Av bruttoverdiene av hogd tømmer trekkes en valgfri andel på mellom 4 og 40 % som kan benyttes til nærmere bestemte investeringer. For enkelte tiltak er det skattefordel, slik at 60 % av skogfondsmidlene benyttet for eksempel til skogkultur unntas beskatning. Ordningen medfører derfor en ikke ubetydelig offentlig støtte i form av dette skattefritaket. Skogfondet er knyttet til eiendom. Hver eiendom med aktivitet har egen skogfondskonto. Regnskapet for skogfondet ligger hos fylkesmannen.

Skogeier har ikke krav på rentene av skogfondsmidlene. Rentene fordeles mellom kommune, fylkesmann, skogeierorganisasjon og landbruks og matdepartementet og benyttes først og fremst til administrasjon av skogfondsordninga og til å dekke tap som kan oppstå.

Forskriftsutkastet omfatter regler for avsetning og rapporteringsplikt i forbindelse med innbetaling til skogfond, bruk av skogfondsmidler og bruk av rentene av skogfondet.

Utkastet medfører først og fremst ei samling av gjeldende bestemmelser. Det imidlertid innarbeidet et forslag til at en skogeier innenfor samme kalenderår skal kunne øke satsen for innbetaling til skogfond også etter at avsetningen er registrert og beregna.

MERKNADER TIL UTKASTET:

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

I § 1- 2 siste ledd er det inntatt en presisering av hva som menes med bruttoverdi altså beregningsgrunnlaget for avsetning til skogfond. Bruttoverdi defineres som salgsverdi av virke som henteklart rundvirke, inkludert eventuelle tillegg knyttet til salget. Hva som inngår i ”eventuelle tillegg” bør defineres nærmere.

Kapittel 2. Innbetaling til skogfond og oppgaveplikt

Fylkesmannen støtter forslaget som gir mulighet ytterligere avsetning av midler til skogfond, i løpet av kalenderåret. Dette gir ordningen større fleksibilitet med hensyn i tilpasning av avsetning i forhold investeringsbehov.

I henhold til § 2-4 2. ledd krever fylkesmannen inn skogfond på vegne av selger. Etter 5. ledd er manglende innbetaling til skogfond tvangsgrunnlag for utlegg jf. Skogbrukslova § 14 siste ledd. Etter skogbrukslova er kommunen gitt denne myndigheten. Etter fylkesmannens vurdering er det mest formålstjenlig at det myndighetsnivå som krever inn skogfond, også gis myndighet i forhold til tvangsrunnlag for utlegg. Fylkesmannen bør derfor gis myndighet etter § 2-4 5.ledd.

Kap. 3 Bruk av skogfondsmidler mv.

I gjeldende forskrift kan skogfond nyttes til grøfting av fastmarka når dette er nødvendig for foryngelse etter hogst. Bruk av skogfond til annen nygrøfting krever forhåndshåndsgodkjenning fra kommunen. Grøfting er her et spesifisert tiltak det er lov å anvende skogfond til. Ved at disse tiltakene ikke nevnes spesielt i forskriften oppstår det tvil om skogfond kan anvendes til grøfting

Sør-Trøndelags kystbygder har sammen med andre kyststrøk i landet, store produktive skogarealer med en høytstående vannstand og stor fare forsumping etter hogst. Vanlig praksis i dag er å foreta avskjæringsgrøfter som gir muligheter for å forynge skog og sørge for videre skogproduksjon etter hogst.

Etter fylkesmannens vurdering må skogfond tillates brukt til grøfting. Grøfting kan nevnes spesielt eller inngå som tiltak etter § 3-1, 1-1 og 1-2.

§ 3-1, punkt 3.2 innføres regler for bruk av skogfond til å dekke utgifter når det tas konkret miljøhensyn ved skogbrukstiltak. Slike miljøhensyn omfatter, biologisk, mangfold, landskapsverdier, kulturminner og friluftsliv. Kommunen skal godkjenne bruken på forhånd.

Fylkesmannen ser positivt på at en slik bestemmelse innføres. Vi tolker utgifter i denne sammenhengen som kostnader ved skjøtsel som fremmer miljøverdier og merkostnader ved andre tiltak, for eksempel skogsdrift. Slik bestemmelsen formuleres kan det i mange tilfeller bli en vanskelig vurdering av hva som kan inngå som utgifter.

§ 3-2.

I tredje ledd står det; ” Investeringar eller tiltak kan dekkjast av skogfondsmidler som blir innbetalt innan utgangen av kalenderåret etter at investeringane eller tiltaka blei gjennomført” . Formuleringa er vanskelig å forstå. Fylkesmannen foreslår følgende formulering. Mangler

skogeier skogfondsmidler, kan skogeier likevel få registrert kostnaden ved tiltaket og få det dekket med skogfondsmidler som blir innbetalt samme år eller påfølgende år.

Kapittel 4 Renter av skogfond

Til § 4-1.

Fylkesmannen er enig i den presisering som gjøres at rentemidler først og fremst skal gå til administrasjon av skogfond og til å dekke eventuelle tap.

Det bør imidlertid presiseres at rentemidler til administrasjon, ikke kan nyttes til avlønning av ansatte i kommune og hos fylkesmann.

2. ledd omhandler overføringer til fylkesnivå og LMD, samt overføring til veiledningsformål i skogeierforening eller andre. Vi vil understreke betydningen av at satser for overføring er forutsigbare og ikke underlegges årlige svingninger.

Siste ledd omhandler støtte av sentralt inntrukne rentemidler til fylker med liten renteinntjening. Fylkesmannen vil sterkt anmode om at også fritak for overføringer for kommuner med lav renteinntjening videreføres.

Paragrafen omhandler videre hva rentemidler kan anvendes til, når hovedformålet er dekt. Formålene er forenklet og rentemidler til blant annet teknisk utstyr er sløyfet.

Formålet skogbruksplan er ført videre med samme tekst som tidligere. Begrepet områdevis takster benyttes og vil bli oppfattet synonymt med områdetakst som brukes ellers i forbindelse med skogbruksplanlegging. Områdetakst har mindre betydning i dag i forhold til begrepet fellestakst. Fylkesmannen foreslår at teksten forenkles:

”Tilskott til skogbruksplanlegging. Rentemidler kan nyttast til heil eller delvis dekning av felleskostnader ved skogbruksplanlegging som omfatter fleire skogeigarar. Rentemidlene kan ikkje nyttast som direkte tilskott til skogbruksplan for den enkelte skogeigar.”

§ 4-1 gir retningslinjer for budsjettarbeidet. Fylkesmannen tildeles her fullmakt for å legge nærmere retningslinjer for gjennomføring av budsjettarbeidet på kommunenivå. Dette gir mulighet for å forenkle og tidstilpasse budsjettrutinene bedre til bl.a. regnskapsår.

Kap. 5. Avsluttende føresegner

Ingen merknad

FYLKESMANNENS FORSLAG TIL UTTALELSE:

Fylkeslandbruksstyret viser til fylkesmannens vurderinger og sier seg enig i disse.

VEDTAK

Enstemmig som innstillinga.